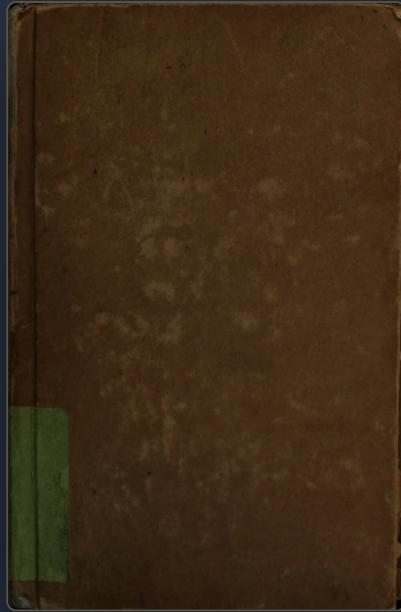

Le Tombeau de Jacques Molai (1796)
başlık sayfası. Devrim yıllarının en etkili
komplo anlatılarından.

GİZLİ CEMİYETLER

Jacques de Molay'ın Mezarı: İnisiyelerin Gizli Tarihi

Le Tombeau de Jacques Molai

CHARLES-LOUIS CADET DE GASSICOURT · 1796 · ÖZGÜN: İNGİLİZCE

[SOURCE LIBRARY](#)

GİZLİ CEMİYETLER

TÜRKÇE ÇEVİRİ

AÇIK ERİŞİM

[ÖZGÜN KAYNAĞI GÖR](#)

[ÇEVİRİYİ OKU ↓](#)

[SAYFALARI GÖR ↓](#)

Fransız Devrimi'nin hemen ertesinde yazılan bu kitap, gizli cemiyetler tarihinin en etkili komplo anlatılarından biridir: yazara göre Jacques de Molay'ın ölümünden beri gizli bir inisiyeler zinciri, krallardan intikam yemini ederek yüzyıllar boyunca çalışmış ve devrim bu yeminin sonucudur. Aşağıdaki bölüm, bu gizli tarihin kuruluş anlatısını sunar.

TÜRKÇE ÇEVİRİ · ÇEVİREN ŞİRA NUR UYSAL

Okura

Ölüme mahkûm edilmiştim; zindanlardaydım, bu eseri ilk kez o sırada yayımladım. Bana sonradan özgürlüğümü bağışlayan mahkeme, siyasi kaygılara boyun eğip beni de nice başka kurban gibi darağacına gönderebilirdi. Yurttaşlarıma yararı dokunabilecek bir sırrı yanımda götürmek istemedim, bu yüzden yayımladım: ama o sırada yalnızca belleğime güvenebildiğimden, İnisiyelerin faaliyetleri üzerine, gereken her günü aydınlatacak kadar ışıık düşüremedim. Şimdi umuyorum ki bu eser, arzulanan pek az şey bırakır; bilinmesi istenen her şeyi söylemese bile, en azından bu iğrenç tarikat üzerine bilgi edinilebilecek bütün kaynakları gösterir. Bu tarikat, kadim Proteus gibi her kılığa girer, eğlenircesine insan kanı döker, halkın ahlakını bozar, mülkiyeti yağmalar; yüz başlı bir ejderhadır ki Hükûmet Herkül'ün topuzuna sarılmadıkça yok edilmesi imkânsız görünür. Accipe nunc Danaum insidias et crimine ab uno / Disce omnes... (Şimdi Danaosluların hilesini dinle, tek bir suçtan hepsini tanı.)

Cadet Gassicourt

Jacques Molai'nın Mezarı

Hiçbir tarafa bağlı olmaksızın çalışma odasının sessizliğinde inceleme yapan felsefi gözlemci; tarihin kalemini elinde tutan ve erdemlerimizin de suçlarımızın da yıllıklarını gelecek kuşaklara aktarmak gibi güç bir görevi üstlenen kişi; yedi yıldır düzenin sakin dostunu oyuncuğı hâline getiren, bu denli hızla birbirini izleyen tuhaf ya da korkunç olayların tümünün nedenini gerçekten hesaba katabilir mi? Devrimlerimizin böylesine dolambaçlı mekanizmalarını, belki de sonsuza dek erişilmez bir peçe örtmelidir.

Gemmappe ve Fleurus'un fatihlerinde, Créqui, Turenne ve Catinat'nın komutasında zafer kazanan aynı Fransızları rahatlıkla tanırız. Kör bir öfkeyle savunmasız tutsakları katleden, darağacına götürülen en iyi yurttaşları hiddetle aşağılayan, en zalim acılarını türkülerle avutacak kadar acımasızca gülünç olan bu halk, işte gerçekten d'Ancre Mareşalinin kanlı kalıntılarını yiyen aynı halktır; Saint-Barthélemy'nin ertesi günü Paris'te passio Domini nostri Gaspardi Coligni secundum Bartholomeum diye türkü söyleyen de yine odur. Ama yaptığını değerlendirmekten âciz olan bu halkı yönlendiren el hangisidir?

Kovuşturmaların tarihini okudum: Yahudilerinkini, Hristiyanlarinkini, Mithridates'inkini, Marius'unkini, Sylla'ninkini, Triumvirlerinkini; Theodosius ile Theodora'nın kasaplıklarını, Haçlıların ve Engizisyon'un öfkelerini, Tapınakçıların işkencelerini, Sicilya, Merindol, Saint-Barthélemy

katliamlarının tarihini; İrlanda'da, Piemonte'de, Cévennes'de, Yeni Dünya'da olanları. Yalnızca fikirleri yüzünden soğukkanlılıkla boğazlanan yirmi üç milyon yüz seksen bin insanı sayarken ürperdim. Ama bu zulümlerin her birinde tek bir neden gördüm; oysa bizim felaketlerimiz, barbarlık yüzyıllarında insan kanı dökmüş bütün nedenlerin bir araya toplanmasından doğmuş gibi görünüyor.

Bir tarihçiye, bir hesap uzmanına, bir filozofa, bir siyasetçiye ayrı ayrı sorun; Fransa'yı parçalayan, nüfusu tüketen, ahlakı bozan, mülkiyeti altüst eden, hazineyi harap eden yıkıcı iblisin kim olduğunu sorun; halka sağlıklı felsefenin fikirlerini benimseten, önyargılarını söküp atan, ona akıllı kurumlar kazandıran yaratıcı dehanın kim olduğunu da sorun; bu kaosu, bu şaşırtıcı erdem ve cürüm karışımını, cesaret ve korkaklık, dehâ ve ahmaklık karışımını çözmelerini isteyin: her biri size başka başka yanıt verecektir.

Biri, halkın kendiliğinden ve her zaman iyilik için hareket ettiğini varsayarak, Devrimin bütün felaketlerini yabancı fesat çevresine yükleyecektir. İsviçreli Pache ve Marat'ya, Avusturyalı Proly'ye, İspanyol Gusman'a, Prusyalı Clootz'a, Polonyalı Lazouski'ye, İtalyan Buonarotti'ye, Prens Charles de Hesse'e, Miranda'ya, Marchena'ya, Westermann'a, Wimpfen'e, Kellermann'a ve dahasına dağıtılmış rolleri görünce, Fransa'nın nasıl hep kendi doğal düşmanlarının kurbanı olduğunu göstermeye çalışacaktır. Bu sistem hayli inandırıcı görünebilir.

Bir başkası, size önyargıların ve insan tutkularının tarihini anlatarak her şeyi açıklayabileceğini düşünecektir. Ona göre, soyluluğun kibri, parlamentoların hırsı, rahiplerin bağınazlığı, zümre ruhu, yenilik sevdası, hırs, kargaşamızın yegâne unsurlarıdır.

Bir üçüncüsü, belki haksız da sayılmayacak biçimde, halk taşkınlıklarında, Nantes Fermanı'nın kaldırılmasıyla sürgüne gönderilen Protestanların intikamını görecektir.

Kadere inanan bir dördüncüsü, tek itici sebep olarak yalnızca rastlantıyı görecektir. Batıl inançlıysa, size iki yıl önce kütüphanede bunca meraklıyı bir araya toplayan ve genç tutsağın, zambak tacını yeniden ele geçirip bütün evrene hükmedeceğini, tahtına yeniden oturunca Brutus'un çocuklarını yok edeceğini vaat ederek biten o ünlü Saint-Césaire kehanetinden söz edecektir (1); ya da size Fransa'nın Trésor de l'Histoire'ında aktarılan Childeric'in görümünü anlatacaktır.

Bu, kaderciler arasında aranan ama pek bilinmeyen bir parça olduğundan, burada aktarılmasından memnuniyet duyulacağını sanıyorum; işte metin: 'Basine, Kral Childeric ile düğün gecesinin ilk gecesinde ondan bedensel birleşmeden kaçınmasını ve sarayının kapısında beklemesini rica etti. O da gitti ve avluda tek boynuzlu atlar, leoparlar ve aslanlar gibi hayvanlar gördü. Bunu görünce dehşet içinde odasına döndü ve kraliçeye anlattı; o da ikinci kez gidip bakmasını rica etti. Bu kez ayılar, kurtlar ve öteki yırtıcı hayvanları birbirinin üstünden koşuşurken gördü. Geri döndüğünde görümünü

kraliçeye anlattı, o da ısrarla bir kez daha gitmesini rica etti: bu seferinde köpekler, kediler ve öteki küçük hayvanların birbirini ısırıp parçaladığını görür gibi oldu. Sabah olunca kraliçe ona görüşlerini yorumladı; birinci soydan tek boynuzlu at ve aslan gibi güçlü, yiğit soylu krallar; ikinci soydansa kurt ve ayı gibi yağmaya eğilimli krallar türeyecekti; üçüncü soydan olanlarsa...' (metin burada kesiliyor).

(1) *Extrait du Liber Mirabilis, Bibliothèque nationale'de N° 2537 altında saklı elyazması: Juvenis captivatus qui recuperabit coronam liliri et dominabitur per universum orbem, fundatus, destruet filios Bruti. [Tutsak edilmiş genç, zambak tacını yeniden kazanacak, bütün evrene hükmedecek, kurulduktan sonra Brutus'un çocuklarını yok edecek.] 1650'de Rouen'da, Antoine Ferrand tarafından basılmış, M. de Machault'ya ithaf edilmiştir.*

Bu metin neden önemli

Tarih olarak değil, bir efsanenin doğum belgesi olarak önemlidir: Tapınakçı intikamı mitini popülerleştiren bu metin, sonraki iki yüzyılın gizli cemiyet komplo edebiyatının kalıbını dökmüştür. Gizli cemiyetler hakkında yazılanlar ile cemiyetlerin kendi belgeleri arasındaki farkı görmek için birebirdir.

K Ü N Y E

Kaynak eser Le Tombeau de Jacques Molai

Neşir Fransızca özgün metin, Source Library sayısallaştırmasındaki sayfa görselleri üzerinden

Konum Sayfa 9-20
Çeviren [Şira Nur Uysal](#)
Dijital nüsha [Source Library](#)

Bu Türkçe çeviri © Şira Nur Uysal, [CC BY-SA 4.0](#) ile paylaşılmıştır (serbestçe kullanın, kaynak gösterin, değiştirirseniz aynı lisansla paylaşın). [Kullanım & lisans](#) →

BU ÇEVİRİYE ATIF

Uysal, Ş. N. (Çev.). (2026). Jacques de Molay'ın Mezarı: İnisiyelerin Gizli Tarihi. Kadim Kütüphane. <https://kadimkutuphane.com/molayin-mezari-inisiyelerin-gizli-tarihi>

ÖZGÜN SAYFALAR

60 sayfa

Kadim Kütüphane

Türkçe çeviriler © Şira Nur Uysal · [CC BY-SA 4.0](#)
Kaynak metinler [Source Library](#) · [Kutsala Dönüş](#) projesi